

23 grudnia 2011

Są już wstępne wyniki Narodowego Spisu Powszechnego

Narodowy Spis Powszechny Ludności i Mieszkań w 2011 roku był pierwszym spisem realizowanym od czasu przystąpienia Polski do Unii Europejskiej i przeprowadzony został od 1 kwietnia do 30 czerwca 2011r. Spis obejmował osoby stale zamieszkałe na obszarze Polski bez względu na fakt, czy te osoby przebywały w kraju w czasie spisu czy też były za granicą oraz osoby przebywające czasowo. Spis był przeprowadzony w budynkach, mieszkaniach, obiektach zbiorowego zakwaterowania i innych zamieszkałych pomieszczeniach niebędących mieszkaniami.

Wyniki wstępne spisu ludności wykazały, że zgodnie z definicją ludności faktycznej (stosowanej dotychczas w spisach ludności i badaniach demograficznych) w Polsce w dniu 31 marca 2011 roku mieszkało prawie 38,3 mln osób, tj. o 0,3 % więcej w stosunku do wyników bieżącego bilansu ludności za 2010 rok, opracowanego na podstawie danych pochodzących z poprzedniego spisu ludności 2002 oraz ruchu naturalnego i migracji, jakie miały miejsce w latach 2003-2010. W porównaniu z wynikami spisu z 2002 roku **ludność Polski w 2011r. zwiększyła się o blisko 100 tys. osób** (0,25%), przy czym przyrost ten w większym stopniu dotyczył kobiet, niż mężczyzn.

Liczba ludności faktycznie zamieszkałej w miastach stanowiła ok. 59,4% ogółu (w 2002 roku udział ten wynosił 61,2%), zaś ludność wiejska ok. 40,6% (w 2002 - 38,2%). Liczba ludności miejskiej zmniejszyła się w porównaniu do 2002 roku o 1,8 pkt procentowego. Zmiany te były spowodowane w dużej mierze migracjami z dużych ośrodków miejskich na obrzeża miast, należące już do terenów administracyjnie wyodrębnianych jako obszary wiejskie. Gęstość zaludnienia, tj. liczba osób faktycznie zamieszkałych przypadających na 1 km² powierzchni kraju wyniosła - 123 osoby.

Struktura wieku ludności faktycznej w latach 2002-2011 ulegała dynamicznym zmianom, co było głównie konsekwencją „przesuwania się” wyżów i niżów demograficznych przez poszczególne grupy wieku ludności oraz - skutkiem zwiększonej emigracji Polaków za granicę, po wstąpieniu Polski do Unii Europejskiej (p. tabl. 2). W okresie międzyspisowym zmieniły się również proporcje według płci. W 2011 roku mężczyźni stanowili 47,9% ogółu ludności faktycznie zamieszkałej wobec 48,4% w 2002 roku. Tym samym **zwiększył się współczynnik feminizacji; aktualnie na 100 mężczyzn przypada 108 kobiet**.

Wstępne wyniki spisu wskazują, że w okresie 2002-2011 miały miejsce **duże zmiany w poszczególnych grupach wieku ludności**, które dotyczyły zarówno rozmiarów, jak i struktury wieku, tzn. udziału tych grup w ogólnej liczbie ludności Polski. W okresie tym istotnie zmniejszył się odsetek ludności w wieku przedprodukcyjnym (z 23,2% w 2002 r. do 19,2% w 2011 r.), jednocześnie wzrósł udział ludności w wieku produkcyjnym o 1,7 pkt procentowego, przy czym odsetek osób w wieku produkcyjnym mobilnym uległ nieznacznemu zmniejszeniu. Większe zmiany natomiast zaobserwowano w wieku produkcyjnym niemobilnym (45-59 – kobiety i 45-64 lata – mężczyźni) gdzie widoczny jest wzrost o ok. 2,4 pkt procentowego. Podobny wzrost (o 2,3 pkt procentowego) zaobserwowano w wieku poprodukcyjnym.

Pozytywnym zjawiskiem obserwowanym w latach, które upłynęły od ostatniego spisu przeprowadzonego w 2002 roku jest **stały wzrost poziomu wykształcenia ludności**. W okresie międzyspisowym odsetek osób o wykształceniu ponadpodstawowym wzrósł z 66,9% w 2002 roku do 78,7% w 2011 roku tj. o 11,8 pkt procentowych.

Najbardziej dynamiczny wzrost został odnotowany w odniesieniu do osób o wykształceniu wyższym, których udział zwiększył się z 9,9% w 2002 roku do ponad 17,5% w 2011 roku ogółu ludności w wieku 13 lat i więcej. Na podobnym poziomie jak w 2002 roku kształtuje się odsetek ludności o wykształceniu średnim (łącznie z policealnym) ok. 33%. Natomiast znacząco obniżył się udział osób z wykształceniem podstawowym oraz podstawowym nieukończonym – do poziomu ok. 19,8%.